Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 226 786 van 27 september 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. MBOG**
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 9 mei 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 februari 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 mei 2019 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 februari 2019 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer die verklaart te heten:

naam: K. F., C. (..),
geboortedatum: 18.12.1988
geboorteplaats: Kinshasa
nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :
Betrokkene is sinds 30/09/2016 niet meer in het bezit van een geldig verblijfsdocument.
Overwegende dat betrokkene nooit is ingegaan op de uitnodiging dd. 22.11.2016 en 19.12.2016 om bepaalde documenten nodig voor de verlenging van zijn verblijfskaart, voor te leggen;
Dat hij tot op heden noch een inschrijvingsattest aan een onderwijsinstelling, noch de resultaten, noch bestaansmiddelen heeft voorgelegd;
Dat we daaruit kunnen besluiten dat betrokkene zijn studies heeft beëindigd of heeft stopgezet en derhalve niet langer voldoet aan de voorwaarden van artikel 9 van de wet van 15/12/1980 om een verblijf in België te bekomen als student aan een niet-erkende onderwijsinstelling.
Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de banden met het thuisland te verliezen. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat zijn gezondheidstoestand, gezins- en familieleven een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing."

2. Over de rechtspleging

Verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesememorie neer te leggen. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, de Raad uitspraak doet op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan het gestelde in artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesememorie betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Weerlegging van de middelen

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij ten onrechte dat er geen sprake is van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verwerende partij is van oordeel dat ze op een zorgvuldige manier gehandeld heeft in het dossier van verzoeker.
De verwerende partij is tevens van oordeel dat de bestreden beslissing de bepalingen betreffende de motiveringsplicht gerespecteerd heeft. Verweerder is van oordeel dat het doel van de motivering in casu bereikt zou zijn.
"deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer en beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt..."
In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert dient men vast te stellen dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de banden van verzoeker met België en met de Belgische bevolking.
Het loutere feit dat verzoeker geen geldig verblijfsvergunning heeft en dat hij geen verlenging van zijn verblijfskaart tijdig had aangevraagd is niet voldoende om met de elementen betreffende zijn integratie in België geen rekening te houden.
Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat er met die elementen rekening werd gehouden.
Uit al het voorgaande blijkt dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is en dient vernietigd te worden."

3.2. De Raad stelt allereerst vast dat de motieven van de in hoofde van verzoekende partij genomen beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op eenvoudige wijze in die beslissing

kunnen worden gelezen zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

In zoverre verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

3.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij niet betwist dat zij sinds 30 september 2016 niet meer in bezit is van een geldig verblijfsdocument. De verwerende partij wijst er ook op dat verzoekende partij verzaakt heeft aan de uitnodiging om bepaalde documenten voor de verlenging van haar verblijfskaart als student voor te leggen. Uit het administratief dossier blijkt verder inderdaad dat op 28 maart 2017 de beslissing getroffen werd om de verblijfskaart niet meer te verlengen en dat verzoekende partij in kennis werd gesteld van deze beslissing op 3 mei 2017. Verzoekende partij kan aldus niet ontkennen dat zij zich illegaal op het Belgische grondgebied bevindt.

Verzoekende partij betoogt evenwel dat geen rekening wordt gehouden met haar banden met België en de Belgische bevolking. Het loutere feit dat zij geen verblijfsvergunning heeft en dat zij geen verlenging van haar verblijfskaart heeft aangevraagd is onvoldoende om met de elementen betreffende haar integratie geen rekening te houden.

3.5. De verzoekende partij gaat met haar betoog echter voorbij aan de volgende motivering in de bestreden beslissing: *"Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de banden met het thuisland te verliezen. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat zijn gezondheidstoestand, gezins- en familieleven een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing."*

3.6. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt met welke elementen het bestuur rekening moet houden wanneer zij een beslissing tot verwijdering neemt. Zo stelt voornoemd artikel:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Verzoekende partij is een volwassen persoon die niet aantoont dat zij een beschermenswaardig gezins- of familieleven heeft in België noch dat zij een gezondheidsproblematiek heeft die een terugkeer naar het herkomstland verhindert. Er blijkt aldus niet dat de verwerende partij bij het treffen van de bestreden beslissing enig dienstig gegeven in het licht van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet veronachtzaamd heeft. Verder blijkt uit voormelde wetsbepaling geenszins dat de verwerende partij ook dient rekening te houden met de eventuele elementen van integratie die de betrokken vreemdeling zou kunnen inroepen.

Daarenboven dient vastgesteld dat de verwerende partij er ook op gewezen heeft dat de duur van het verblijf in België niet van die aard is om de banden met het thuisland te verliezen. Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoekende partij pas sinds 2014 in België is en tot 30 september 2016 in bezit was van een verblijfskaart als student. Bijgevolg verbleef verzoekende partij slechts ongeveer drie jaar op legale wijze in België en voorts gedurende twee en een half jaar op illegale wijze. Verzoekende partij kan bezwaarlijk voorhouden dat een verblijf van vijf en een half jaar, waarvan twee en een half jaar

dan nog op illegale wijze, dermate opweegt tegen een verblijf in het herkomstland van zesentwintig jaar waardoor haar banden met het herkomstland minder sterk zijn. Gelet op deze vaststelling is het geenszins onzorgvuldig te oordelen dat *"is de duur van het verblijf niet van die aard om de banden met het thuisland te verliezen".* Het betoog van verzoekende partij dat zij banden heeft met België - waarvan bovendien niet concreet blijkt dat het gaat om intense banden - kan hieraan geen afbreuk doen.

3.7. Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	S. DE MUYLDER